

[Hem](#) > ... > [Familjefrågor Och Arv](#) > [Lagligen Flytta Utomlands Med Barn](#) > Croatia

Lagligen flytta utomlands med barn

Innehåll inlagt av

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 I vilka situationer får en förälder lovligen föra ett barn till ett annat land, utan den andra förälderns samtycke?

När det gäller under vilka omständigheter en förälder lovligen får föra ett barn till ett annat land utan den andra förälderns samtycke måste man skilja mellan

- a) när den förälder barnet bor hos lovligen vill föra barnet till ett annat land, och
 - b) när den förälder barnet inte bor hos, men som barnet har ett personligt förhållande till, lovligen vill föra barnet till ett annat land.
- a) Den förälder som barnet bor hos efter skilsmässan får, som en del av den dagliga omvårdnaden om barnet, lagligen föra barnet till ett annat land (t.ex. på en dagsresa), förutsatt att detta inte äventyrar den andra förälderns rätt att upprätthålla ett personligt förhållande till barnet, i enlighet med artiklarna 95 och 119 i familjelagen (*Obiteljski zakon*) (*Narodne Novine*, NN, Kroatiens officiella kungörelseorgan, nr 103/15 och 98/19, 47/20, 49/23 – Beslut av Kroatiens författningsdomstol, *Ustavni sud Republike Hrvatske*, och 156/2023). Oavsett om föräldrarna har gemensam eller ensam vårdnad har föräldern rätt att självständigt fatta dagliga beslut om barnet när föräldern har barnet boende hos sig (artikel 110 i familjelagen). Om föräldrarna efter skilsmässan har gemensam vårdnad (artikel 104 i familjelagen) måste beslut som är viktiga för barnet fattas i samförstånd (artikel 108 i familjelagen). Eftersom syftet med att tillfälligt resa till ett annat land (t.ex. på en dagsresa) inte är att ändra barnets permanenta eller tillfälliga bosättning, ingår det inte i den uttömmande förteckningen över barnets grundläggande personliga rättigheter enligt artikel 100 i familjelagen. Bestämmelserna i artikel 99.2 i familjelagen bör därför tillämpas i enlighet med detta. Detsamma gäller om den förälder som barnet bor hos efter skilsmässan delar föräldraansvaret med den andra föräldern (artikel 105 i familjelagen). Om den förälder som barnet bor hos efter skilsmässan har ensam vårdnad på grundval av ett domstolsbeslut, kommer den föräldern inte att behöva den andra förälderns samtycke för att tillfälligt föra barnet till ett annat land (artikel 105.5 i familjelagen).
- b) Om den förälder som barnet inte bor hos efter skilsmässan, men som barnet har ett personligt förhållande till, beslutar att lovligen föra barnet till ett annat land, får föräldern göra detta förutsatt att han eller hon tillfälligt reser till det andra landet (t.ex. på en dagsresa) under den tid då föräldern utövar sin rätt till umgänge med barnet (artikel 121 i familjelagen), och att denna rättighet inte har förbjudits eller begränsats genom ett domstolsbeslut (artiklarna 123–126 i familjelagen). Oavsett om föräldrarna har gemensam eller ensam vårdnad har föräldern rätt att självständigt fatta dagliga beslut om barnet när föräldern har barnet boende hos sig (artikel 110 i familjelagen). Om föräldrarna efter skilsmässan har gemensam vårdnad (artikel 104 i familjelagen) måste beslut som är viktiga för barnet fattas i samförstånd (artikel 108 i familjelagen). Eftersom syftet med att tillfälligt resa till ett annat land (t.ex. på en dagsutflykt) under den tid då föräldern utövar sin rätt till umgänge med barnet inte är att ändra barnets permanenta eller tillfälliga bosättning, ingår det inte i den uttömmande förteckningen över barnets grundläggande personliga rättigheter enligt artikel 100 i familjelagen. Bestämmelserna i artikel 99.2 i familjelagen bör därför tillämpas i enlighet med detta. Detsamma gäller om den förälder som barnet bor hos efter skilsmässan delar föräldraansvaret med den andra föräldern (artikel 105 i

familjelagen), eftersom föräldern som har ett direkt personligt förhållande till barnet har frihet och rätt att företräda barnet i det dagliga livet under den tid barnet vistas hos honom eller henne (i enlighet med artiklarna 110 och 112 jämförda med artikel 105.1 i familjelagen).

I dessa situationer bör vikten av bestämmelsen i artikel 111 i familjelagen betonas, eftersom båda föräldrarna, oavsett om de har gemensam eller ensam vårdnad, är skyldiga att utbyta information om barnet, vilket inbegriper information om att resa utomlands med barnet. Detta är en rättslig skyldighet för föräldrarna. Dessutom krävs personliga och andra handlingar för att passera en statsgräns som barnet eller den åtföljande föräldern måste medföra.

Om den ena föräldern anser att den andra skulle kunna dra fördel av att tillfälligt resa utomlands med barnet, får den föräldern, i ett förfarande för frivillig rättsvård, begära att domstolen ska vidta en av de åtgärder som avses i artikel 418 i familjelagen, för att säkerställa att beslutet om att upprätthålla ett personligt förhållande mellan föräldern och barnet verkställs. Alternativt kan domstolen besluta om någon av de åtgärder som avses i artikel 419 i familjelagen, för att säkerställa att barnet tryggt återlämnas.

Den mest önskvärda lösningen är att föräldrarna når en överenskommelse i dessa och liknande frågor, som de sedan kan reglera i en gemensam plan för föräldraomsorg (artikel 106.3 i familjelagen).

2 I vilka situationer krävs den andra förälderns samtycke för att barnet ska få föras till ett annat land?

Varje (permanent) bortförande av barnet till ett annat land i syfte att ändra barnets permanenta eller tillfälliga bosättning kräver båda föräldrarnas samtycke. Oavsett om föräldrarna har gemensam vårdnad eller om en av dem till viss del har ett individuellt ansvar för detta, måste den förälder som vill ändra barnets permanenta eller tillfälliga bosättning genom att föra barnet till ett annat land inhämta den andra förälderns skriftliga samtycke (artiklarna 100 och 108 i familjelagen). Om en av föräldrarna har ensam vårdnad finns det dock en möjlighet att den föräldern inte behöver den andra förälderns samtycke till att föra barnet till ett annat land i syfte att ändra barnets permanenta eller tillfälliga bosättning (artikel 105.5 i familjelagen).

3 Om den ena föräldern inte samtycker till att barnet förs till ett annat land, även om detta är nödvändigt, vad krävs för att barnet lovligen ska få bortföras till ett annat land?

Om den förälder som önskar ändra barnets permanenta eller tillfälliga bosättning genom att föra barnet till ett annat land inte kan få den andra förälderns skriftliga samtycke, kommer domstolen, i ett förfarande för frivillig rättsvård, att fastställa vilken av föräldrarna som bäst företräder barnets intresse på detta område (artiklarna 100.5 och 478.1 i familjelagen). Innan dessa förfaranden inleds måste föräldrarna delta i obligatorisk rådgivning utanför domstol. En grupp experter från socialtjänsten försöker då hjälpa föräldrarna att nå en överenskommelse i frågan (artikel 481 i familjelagen - obligatorisk rådgivning utanför domstol som ett processuellt krav för att inleda det förfarande som avses i artikel 100.5 i familjelagen). Om föräldrarna under den obligatoriska rådgivningen inte kan komma överens ska frågan avgöras av en domstol i ett förfarande för frivillig rättsvård, med särskild hänsyn till barnets ålder och åsikt i frågan, barnets rätt att ha ett personligt förhållande till den andra föräldern, föräldrarnas vilja och beredvillighet att samarbeta i föräldraomsorgen, föräldrarnas personliga omständigheter, avståndet mellan föräldrarnas permanenta eller tillfälliga bosättningar och den plats dit barnet ska flytta och transportlänkar mellan dessa platser och föräldrarnas rätt till fri rörlighet (artikel 484 i familjelagen).

Det bör dock betonas att om en av föräldrarna har ensam vårdnad kommer den föräldern inte att behöva den andra förälderns samtycke för att föra barnet till ett annat land i syfte att ändra barnets tillfälliga eller permanenta bosättningsort, dvs. i så fall har den andra förälderns invändning ingen rättsverkan (artikel 105.5 i familjelagen).

4 Gäller samma bestämmelser för tillfälligt bortförande (till exempel i

samband med semester eller för vård) som för permanent bortförande?
Om ni använder formulär för samtycke, vänligen bilägg en kopia.

Såsom anges i svaren på frågorna 1-3 reglerar familjelagen föräldrars rättigheter och skyldigheter på olika sätt, beroende på om barnet tillfälligt förs till ett annat land (t.ex. på en dagsresa som inte äventyrar den andra föräldrarnas rättigheter) eller om barnet förs till ett annat land permanent, i syfte att ändra barnets permanenta eller tillfälliga bosättning.

■ Senaste uppdatering: 31/10/2025

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.